Krimināllietas Nr.11410001720
Lietvedības Nr.KA04-0688-20/5
ECLI:LV:RAT:2020:1204.11410001720.3.S

**SPRIEDUMS**
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 4.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Iveta Vīgante,
tiesnese Lauma Šteinerte,
tiesnesis Jānis Tiltiņš,

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu saistībā ar Jūrmalas pilsētas prokuratūras virsprokurores Indras Stutiņas iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 18.maija spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 18.maija spriedumu /pers. D/ (turpmāk – apsūdzētais) atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā, proti, par to, ka viņš neatļauti iegādājās un glabāja narkotiskās vielas realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti tās realizēja, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu; atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā, proti, par to, ka viņš neatļauti iegādājās un glabāja narkotiskās un psihotropās vielas bez nolūka tās realizēt, lielā apmērā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem, ar mantas konfiskāciju, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods apsūdzētajam noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 3 mēnešiem, ar mantas konfiskāciju un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 6 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu brīvības atņemšanas sods apsūdzētajam noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 4 gadiem. Mantas konfiskācija vērsta pret apsūdzētajam arestēto mantu – izņemtajiem naudas līdzekļiem 675 EUR –, kura atzīstama par noziedzīgi iegūtu mantu, konfiscējama valsts labā un ieskaitāma valsts budžetā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Jūrmalas pilsētas prokuratūras virsprokurore Indra Stutiņa iesniedza apelācijas protestu, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par Krimināllikuma 55.panta piemērošanu, bet pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu. Prokurore uzskata, ka pirmās instances tiesa, piemērojot apsūdzētajam Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, pretēji likumā un judikatūrā noteiktajam nav pietiekoši izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā kaitīgumu, vainīgā personību raksturojošos faktus, kā arī to, vai šāda soda noteikšana sekmēs soda mērķa sasniegšanu. Tāpat pirmās instances tiesa nav izvērtējusi to, kā nosacīta soda piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu, aizsargās sabiedrisko drošību, atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Pirmās instances tiesa savu lēmumu par nosacīta soda piemērošanu apsūdzētajam nav īpaši motivējusi, nav pievērsusi uzmanību vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanai. Tiesa guvusi pārliecību par to, ka apsūdzētais, neizciešot reālu brīvības atņemšanas sodu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, vērtējot tikai viņa personību raksturojošos datus. Tiesa, atsaucoties tikai uz viņa personību raksturojošiem faktiem, nevērtēja faktu, ka šos noziedzīgos nodarījumus – smagu un sevišķi smagu noziegumu – viņš izdarīja nepilna gada laikā pēc sodāmības dzēšanas pēc nosacīta soda piemērošanas, kas norāda uz to, ka nosacīta soda piemērošana apsūdzētajam nesasniedz soda mērķi. Tāpat nav vērtēts tas, ka šobrīd izmeklēšanā ir divi ar nelikumīgu narkotisko vielu apriti saistīti kriminālprocesi pret apsūdzēto.

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesnese s 2020.gada 17.septembra lēmumu krimināllieta saistībā ar Jūrmalas pilsētas prokuratūras virsprokurores Indras Stutiņas iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 18.maija spriedumu pieņemta iztiesāšanai apelācijas kārtībā.

Lietas dalībniekiem – Jūrmalas pilsētas prokuratūras virsprokurorei Indrai Stutiņai, apsūdzētajam un viņa aizstāvei Inesei Šultei – 2020.gada 10.novembrī paziņots par to, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2020.gada 6.novembra rīkojumu Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" (turpmāk – Rīkojums Nr.655) tiesas sēde 2020.gada 23.novembrī plkst.13.00 atcelta. Tāpat paziņots, ka saskaņā ar Rīkojuma Nr.655 5.19.1. un 5.19.4. apakšpunktu minētā krimināllieta tiks izskatīta rakstveida procesā un viņiem ir tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim, iesniegt paskaidrojumus vai viedokli par apelācijas protestu, kā arī tiesības 10 dienu laikā izteikt lūgumu lietu izskatīt mutvārdu procesā, to pamatojot.

Lietas dalībnieki noraidījumu atsevišķam tiesnesim vai tiesas sastāvam nav pieteikuši, kā arī lūgumu lietu izskatīt mutvārdu procesā nav iesnieguši.

Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurore Signe Dombrovska ir iesniegusi viedokli (2.sēj., l.l. 10.-11.), kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par Krimināllikuma 55.panta piemērošanu. Prokurore norāda, ka pirmās instances tiesa pretēji judikatūrā paustajam viedokli, vērtējot iespēju piemērot Krimināllikuma 55.panta noteikumus, ir vērtējusi tikai apsūdzētā personību raksturojošās ziņas un viņa pausto attieksmi pret izvirzīto apsūdzību, taču nav vērtējusi faktus, kas saistīti ar izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, proti, to smagumu, raksturu un radīto kaitējumu. Tiesa vien formāli ir atsaukusies uz noziedzīgo nodarījumu smagumu.

Apsūdzētais ir iesniedzis viedokli ar pielikumiem (2.sēj., l.l. 13.-34.), no kura izriet, ka apsūdzētais lūdz atstāt spēkā pirmās instances tiesas spriedumu, jo iesniegto apelācijas protestu neatzīst. Apsūdzētais norāda, ka visplašāk soda individualizācija izpaužas apsūdzētā personības, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu izvērtēšanā. Apsūdzētais norāda, ka viņam ir pastāvīga darba vieta, ar draudzeni ir iesnieguši iesniegumu par laulības reģistrāciju, ir nostrādājis piespiedu darbu, samaksājis procesuālos izdevumus, kā arī ir vērtējams viņa veselības stāvoklis. Atrodoties ieslodzījumu vietā, ir pārvērtējis savas dzīves prioritātes un kopš atbrīvošanās no ieslodzījumu vietas strādā, regulāri apmeklē narkologu, piedalās diskusijās, mācās

vidusskolā. Vēlas būt kopā ar ģimeni un veidot to.

**Motīvu daļa**

Iepazinusies ar apelācijas protesta motīviem, prokurores un apsūdzētā viedokļiem, kā arī pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija (turpmāk – tiesas kolēģija) uzskata, ka apelācijas protests ir apmierināms un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 18.maija spriedums ir atceļams daļā par Krimināllikuma 55.panta pirmās daļas piemērošanu un saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.pantu apsūdzētajam uzlikto pienākumu 10 darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc savas deklarētās dzīves vietas.

Tāpat tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 562.panta nosacījumiem ir pārsniedzami iesniegtā apelācijas protesta ietvari, kas nepasliktinās apsūdzētā stāvokli un neaizskars viņa tiesības uz aizstāvību un taisnīgu tiesu, un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 18.maija spriedums ir atceļams arī daļā par apsūdzētajam noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu apsūdzētajam noteikto galīgo sodu, kā arī mantas konfiskācijas vēršanu pret arestēto mantu – izņemtajiem naudas līdzekļiem 675 EUR –, kura atzīta par noziedzīgi iegūtu mantu, konfiscējama valsts labā un ieskaitāma valsts budžetā.

Pēc iepazīšanās ar krimināllietas materiāliem, tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētais tiesiski un pamatoti ir notiesāts par noziedzīgiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā, un saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto un piekto daļu klasificējami kā smags un sevišķi smags noziegums.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pierādījumu pārbaude attiecībā uz apsūdzētajam izvirzīto apsūdzību tiesas izmeklēšanā pirmās instances tiesā netika izdarīta, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas apsūdzētajam tika izskaidrotas, un pirmās instances tiesas spriedums daļā par apsūdzētā vainīgumu inkriminēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā nav apstrīdēts.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka tiesa apsūdzētajam pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas piemērojusi papildsodu – mantas konfiskāciju –, norādot, ka mantas konfiskācija vēršama pret apsūdzētajam arestēto mantu – izņemtajiem naudas līdzekļiem 675 EUR –, kura atzīstama par noziedzīgi iegūtu mantu, konfiscējama valsts labā un ieskaitāma valsts budžetā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pret arestēto mantu 675 EUR ir vērsta mantas konfiskācija kā papildsods, vienlaicīgi norādot, ka minētie naudas līdzekļi atzīstami par noziedzīgi iegūtu mantu un konfiscējami valsts labā, ieskaitot tos valsts budžetā, jo tiesai nav šaubu par minēto naudas līdzekļu noziedzīgu izcelsmi.

Tiesas kolēģija pievienojas tiesu praksē nostiprinātai atziņai, ka noziedzīgi iegūtas mantas konfiskācija ir nošķirama no mantas konfiskācijas kā soda. Katram no šiem institūtiem ir savs saturs, piemērošanas mērķis un priekšnoteikumi *(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2012.gada 19.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-234/2012)*.

Ņemot vērā to, ka mantas konfiskācija kā papildsods ir nošķirama no noziedzīgi iegūtas mantas konfiskācijas, kā arī to, ka pirmās instances tiesa, pamatojot atzinumu, ka arestētie naudas līdzekļi ir noziedzīgi iegūta manta, nepamatoti atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 356.panta otrās daļas 1.punktu, jo minētā norma noteic, ka pirmstiesas kriminālprocesa laikā mantu par noziedzīgi iegūtu var atzīt ar rajona (pilsētas) tiesas lēmumu šā likuma 59.nodaļā noteiktajā kārtībā, tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā nav tiesisks un pamatots, līdz ar to ir atceļams.

Kā redzams no krimināllietas materiāliem (1.sēj., l.l. 120.-121., 123.-124.), tad arests apsūdzētā mantai – 675 EUR – uzlikts arī nolūkā nodrošināt iespējamo mantas konfiskāciju kā papildsodu.

Tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kas norādītu uz to, ka nepastāv nepieciešamība piemērot apsūdzētajam papildsodu un tāpat kā pirmās instances tiesa atzīst, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir jāpiemēro papildsods – mantas konfiskācija.

No likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 24.[2]panta izriet, ka manta, kura notiesātajam vai viņa apgādībā esošajām personām nav konfiscējama, ir noteikta šā likuma 4.pielikumā. Savukārt no minētā likuma 4.pielikuma 3.punkta izriet, ka, nosakot sodu – mantas konfiskāciju – nav konfiscējama nauda minimālās mēneša darba algas apmērā uz notiesāto un katru viņa ģimenes locekli, ja ģimenes loceklis ir notiesātā apgādībā un viņam nav citu ienākumu.

Kā redzams no krimināllietas materiāliem, tad apsūdzētajam nav apgādājamo personu, līdz ar to konfiskācijai nav pakļaujami 430 EUR, proti, viena minimālā mēneša darba alga.

Ņemot vērā minēto, ir atceļams ar 2020.gada 26.februāra lēmumu uzliktais arests 430 EUR un tie ir atdodami apsūdzētajam. Savukārt 275 EUR ir konfiscējami saskaņā ar Krimināllikuma 42.pantu.

Protesta iesniedzēja apstrīd pirmās instances tiesas spriedumu daļā par Krimināllikuma 55.panta piemērošanu attiecībā pret apsūdzēto, proti, ka apsūdzētajam piespriestais brīvības atņemšanas sods uz 3 gadiem 3 mēnešiem noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 4 gadiem.

Pirmās instances tiesa spriedumā ir pietiekami izvērtējusi apsūdzētā personu raksturojošās ziņas.

Papildus tiesas kolēģija ņem vērā apelācijas instances tiesā iesniegtos dokumentus, proti, izrakstu no ambulatorās pacienta medicīniskās kartes un kvītis (2.sēj., l.l. 15.-22.) no kā redzams, ka apsūdzētais apmeklē ārstu – narkologu; izziņu (2.sēj., l.l. 23.) par to, ka apsūdzētais mācās vidusskolā 11.klasē; izrakstā-epikrīzē un izrakstā no ambulatorās pacienta medicīniskās kartes (2.sēj., l.l. 24., 30.) norādītās ziņas par to, ka apsūdzētajam bijušas veselības problēmas; ir bijušas izsniegtas darbnespējas lapas (2.sēj., l.l. 27.-29.); informācijā no algas nodokļu grāmatiņas (2.sēj., l.l. 25.) un darba devēja izziņā (2.sēj., l.l. 33.) norādītās ziņas par to, ka apsūdzētais strādā kopš 2020.gada 29.maija; Valsts probācijas dienesta paziņojumā (2.sēj., l.l. 26.) norādītās ziņas par to, ka krimināllietā Nr.11410018620 piespriesto sodu – 80 piespiedu darbu stundas – apsūdzētais ir nostrādājis; maksājumu kvītīs norādīto informāciju par to, ka ir samaksāta valsts nodeva par laulības reģistrāciju (2.sēj., l.l. 31.-32.); maksājuma uzdevumā (2.sēj., l.l. 34.) norādīto informāciju par to, ka ir samaksāti ar pirmās instances tiesas spriedumu izskatāmajā lietā piedzītie 50 EUR, biedrības "/Nosaukums I/" izziņā (2.sēj., l.l. 35.) norādīto, ka apsūdzētais ir palīdzējis minētajai biedrībai kopš 2019.gada decembra.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā un 253.panta otrajā daļā, atzinusi to, ka viņš savu vainu atzina un izdarīto nožēloja. Atbildību pastiprinošus apstākļus pirmās instances tiesa nav konstatējusi.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka, lemjot jautājumu par nosacītu notiesāšanu, pirmās instances tiesa ir vērtējusi apsūdzētā pausto attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, apsūdzētā personību, proti, to, ka viņš mācās, viņam ir garantēts darbs. Novērtējot minētos apstākļus, pirmās instances tiesa ir guvusi pārliecību, ka apsūdzētais turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs.

Krimināllikuma 55.panta pirmā daļa (redakcijā līdz 2020.gada 5.jūlijam) noteica, ja, nosakot sodu — brīvības atņemšana — ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Tiesas kolēģija pievienojas tiesu praksē nostiprinātai atziņai, ka likums nepārprotami uzskaita apstākļus, kas jāņem vērā, piemērojot nosacītu notiesāšanu, proti, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, citi lietas apstākļi, līdz ar to tiesai nav tiesību ignorēt kādu no likumā norādītajiem apstākļiem (*skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 21.decembra lēmumu SKK-743/2015*), kā arī pievienojas atziņai, kas izteikta Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumā, ka, ja tiesa atzīst par iespējamu piemērot nosacītu sodu personai, kura izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu, pieņemtais lēmums īpaši jāmotivē, tostarp pievēršot uzmanību vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanai.

Tiesas kolēģija pievienojas apelācijas protestā norādītajam, ka pirmās instances tiesa, lemjot jautājumu par nosacītu notiesāšanu, apsūdzētā personu raksturojošās ziņas nav izvērtējusi kopsakarā ar noziedzīgu nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu.

Tiesas kolēģija, izanalizējusi apsūdzētā personu raksturojošās ziņas, kas norādītas pirmās instances tiesas spriedumā, kā arī papildus apelācijas instances tiesai iesniegtās ziņas, atzīst, ka kopumā apsūdzētais tiek raksturots pozitīvi, taču izvērtējusi minēto kopsakarā ar to, ka apsūdzētā izdarītais smagais un sevišķi smagais noziegums apdraud vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā, to, ka apsūdzētais izdarījis neatļautas darbības ar sevišķi bīstamu narkotisko vielu – kanabisu (marihuānu) tādā apmērā –, kas 200 reizes pārsniedz apmēru, no kura tās daudzums atzīstams par nelielu un sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātām psihotropām vielām – MDA, MDMA –, kuru kopējais daudzums septiņas reizes pārsniedz apmēru, no kura tas atzīstams par lielu, tiesas kolēģija negūst pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par Krimināllikuma 55.panta panta pirmās daļas piemērošanu un saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.pnatu apsūdzētajam uzlikto pienākumu 10 darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc savas deklarētās dzīves vietas.

Tiesas kolēģija norāda, ka nosacītas notiesāšanas piemērošana, pamatojoties tikai uz apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošām ziņām ir pretrunā Krimināllikuma 35.pantā definētajam soda mērķim un nav samērīga ar viņa izdarīto noziegumu raksturu un sabiedrībai radīto apdraudējumu. Uz to, ka nosacītas notiesāšanas piemērošana nav pietiekami efektīvs līdzeklis, lai atturētu apsūdzēto no turpmākas likumpārkāpumu izdarīšanas, norāda apstāklis, ka apsūdzētajam iepriekš ir bijusi piemērota nosacīta notiesāšana par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētu noziegumu, taču pusgadu pēc sodāmības dzēšanas, viņš ir izdarījis šajā lietā inkriminētos noziedzīgos nodarījumus.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 18.maija spriedums ir atstājams negrozīts.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2., 4.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

**nosprieda**

atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 18.maija spriedumu daļā par /pers. D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu noteikto galīgo sodu, mantas konfiskācijas vēršanu pret arestēto mantu – izņemtajiem naudas līdzekļiem 675 EUR –, kura atzīta par noziedzīgi iegūtu mantu, konfiscējama valsts labā un ieskaitāma valsts budžetā un daļā par Krimināllikuma 55.panta panta pirmās daļas piemērošanu, saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.pnatu /pers. D/ uzlikto pienākumu 10 darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc savas deklarētās dzīves vietas.

Sodīt /pers. D/ par Krimināllikuma 253.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem, konfiscējot 245 (divi simti četrdesmit piecus eiro) EUR, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu /pers. D/ noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem 3 (trim) mēnešiem, konfiscējot 245 (divi simti četrdesmit piecus eiro) EUR, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Atcelt ar 2020.gada 26.februāra lēmumu uzlikto arestu un atdot /pers. D/ 430 (četri simti trīsdesmit eiro) EUR.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Pilna nolēmuma pieejamības diena – 2020.gada 4.decembris.

Tiesnese I.Vīgante

Tiesnese L.Šteinerte

Tiesnesis J.Tiltiņš